

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 29

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Κάτιοθεν τῆς οἰκίας Λ. ΜΕΛΑ, πλησίου τοῦ Ταχυδρομείου.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΩΜΗΣ

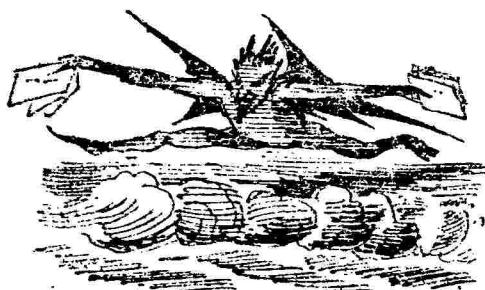
Διὰ τὸ Ἐποτέριν ἀντὶ Δραχ. 12 προπληρωτέα καὶ Ἐξαρτήσιν.
α. π. Ἐξαποτερικὴν Φραχ. 20 καὶ ζεός.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 40 Αὐγούστου 1875.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἐπιμυμοῦντες νὰ ἔγγραφῶσι συνδρομηταὶ ἡ ἀνανέωσατι τὴν συνδρομὴν τῶν, οἱ μὴ λαμβάνοντες τακτικῶς τὸ φύλλον, καθὼς καὶ εἰ μετοικοῦντες ΚΚ. συνδρομηταὶ, ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἀσμοδαίου καίμενον παρὰ τὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Λέοντος Μελά.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Εὔρισκόμενος έδη ὁ ὑπογεγραψμένος θεστομάτης

Nel mezzo del cammin di nostra vita,

ώς ἐδάντης, ἔτε ἀπόντησεν εἰς τὸ δάσος τὸν λύκον καὶ τὸ ἄλλα ζώα, ὑπερέβη, δυστυχῶς, τὴν εὐδαιμονίαν ἐπογήν τῆς εὐαισθησίας.

Ἐνεκα τῶς καὶ νεανικῶν καταγρήσεων τοσσοῦτον στεῖροι κατήντησαν οἱ δακρυοποιοὶ αὐτοῦ ἀδένας, ὃστε ἀνθίστανται εἰς τοὺς παθητικωτέρους ἐπικηδείους λόγους τῶν κ. κ. Κοντογόνη καὶ Ηγυπτίη, ἐνίστε δὲ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ κρομμύδια.

Ἄλλ' ἂν ἀπώλεσε διὰ τοῦ γρότου τὴν εὐαισθησίαν, ἐπὶ πατριωτισμῷ οὐδέποτε κατώρθωσε γὰρ διαπρέψῃ, κατὰ τὴν νεοελληνικὴν τοιλάγιστον τῆς λέξεως σημασίαν, γὰρ καταστήσῃ δηλαδὴ τὸν πατριωτισμὸν ἀρκοῦν ἔργον καὶ ἐπάγγελμα, οἷον ἡ φραπτικὴ καὶ ἡ πιλοποιία.

Ἐν τούτοις τοιοῦτος ὁν, ἀδακρὺς καὶ ἀφιλόπατρος, δρολογεῖ ὅτι ὑγράνθησαν οἱ ἀφιλαλυοὶ του εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ τελευταίου φύλλου τῆς τεργεσταίας «Ημέρας.»

Ἡ θαυματουργὸς αὗτη ρέβδος Μωϋσέως, ἡ ἀποσπάσσας ὥδῳ ἐκ ξηροῦ βράχου, δὲν ἔτοι οὔτε φλογῶδες πατριωτικὴν ἀρέθρον, οὔτε θρήνος Περσείου ἐπὶ τῇ παρόσῃ ἡμένην καταστάσει, οὔτε γορεὸν παράπονον ἀποκλεισθεῖτος βουλευτοῦ ἡ καταπιεζομένου φραγῆ, ἀλλ' ἀπλακτίνεις στατιστικαὶ πληροφορίαι περὶ τῶν ερατιωτικῶν δυνάμεων τῶν τριῶν ὑποτελῶν ἡγεμονειῶν.

Οἱ ξηροὶ ἀριθμοὶ εἶναι ἐνίστε οὐ μόνον φήτορες δεινότεροι τοῦ Δημοσθένους, ἀλλὰ καὶ ποιηταὶ περιπαθέστεροι τῆς Σαπφοῦς καὶ τῆς Κορίνης.

Αἱ τρεῖς αὗται ὑποτελεῖς ἡγεμονεῖται δύνανται ἐνούμεναι ἐν κρισιμῷ ὥρᾳ νὰ κινήσωσι στρατὸν ἐκ τοιακοσίων γιλιάδων ἀνδρῶν!

Μόνη ἡ Σαρδίνια, ἔχουσα πληθυσμὸν κατὰ διακοσία; γιγαντίδας κατόπιν τῆς Ἑλλάδος καὶ προύπολογισμὸν οὐδὲν εἰς τὸ τρίτον ἔξισον μενον τοῦ ἡμετέρου, δύναται νὰ παρατάξῃ, πλὴν τῆς ἐθνορυθματικῆς, μόνιμον στρατὸν ἐξ ἐννεακοντά δύο γιλιάδων ἀνδρῶν, ὑπλιτηρέων δι' ὀπισθογεμίου ὑπλιών, ἐφοδιασμένων διὰ γαλυβόλων τηλεβόλων τοῦ Κρούπη, καὶ κοστιζόντων καὶ ἔτοις τέσσαρα ἑκατομμύρια διακοσίας γιλιάδων; φράγκων, οἵτοι ἀκριβῶς τὸ ἡμίσιο τῶν ἡμετέρων δεκάκις γιλιάδων ἀνδρῶν, τρισχιλίων Οιτασσεροὶ καὶ εὐαρθρώμυν προμαθουσαλεῖσθαι τηλεβόλων.

Δὲν ἐκτείνομεν τὴν σύγχρονην εἰς τὴν χθεσιγέτελην Ρωμαν-

μίκρη καὶ τὸ μικροσκοπικὸν Μαυροβούνιον, μὴ ἔχοντες ἕκαντα μανδύλια εἰς τὴν διάθεσίν μας.

Ἐξ ὅλων τῶν κατοικούντων ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας διπόδων ὁ Ἑλληνορράτης; εἴναι τὸ διαγνωστέρον, καὶ ἐν τούτοις τὸ διατανυρότερον ἀρκεῖται μὲν εἰς ἄρτον καὶ ἔλαιον, ἀλλ' ἵνα διοικηθῇ ἔχει, φάνεται, ἀνάγκην στρατηγῶν, ταχυμαχηγῶν, λοχαγῶν, ἀνθυπαπιστῶν, λοχιῶν καὶ δεκανῶν δεκαπλασίων τῶν ἀλλαχοῦ· ἡ δὲ ἀπαρτίτος αὕτη ἀνάγκη του καταδικάζει ἡμᾶς νὰ μὴ ἔχωμεν στρατόν.

Οὐτὶ ἀκολουθεῖ εἰς τὸν στρατὸν συμβάνει, δυστυχός, καὶ εἰς τοὺς ἄλλους κλάδους. Τὰ ἡμέτερα ζῶα, μᾶλλον δυστριβητα, φύνεται, ὅντα τὸν ἀλλαχοῦ, ἔχουται ἀνάγκην πλειόνων ἀπαριθμητῶν· τὰ ἡμέτερα δένδρα, μᾶλλον δυσφύλακτα, πλειόνων δικτοφυλάκων· τὰ ἡμέτερα πλοῖα, μᾶλλον δύσπλοια, πλειόνων πλοιάρχων· αἱ ἡμέτεραι ἀλυκαὶ πλειόνων ἀλατοποθηκαρίων· τὰ ἡμέτερα δικαστήρια ἀπειράνις πλειόνων δικαστικῶν γραφέων· αἱ ἡμέτεραι εἰς πράξεις πλειόνων εἰσπρακτέων, καὶ ἐν γένει οἱ ἡμέτεροι φύροι πλειόνων φοροφράγμων.

Φίλος ὁν τῇς ἀληθείᾳ; παρακαλεῖ τὸν ἀναγνώστην νὰ πιστεύσῃ, διτὶ τοὺς ἀνωτέρω ἀξιοτίμους κυρίους ἀπαριθμητὰς, δικοφύλακας; δικαστικοὺς γραφεῖς; καὶ ἄλλους φοροφράγμους δὲν ὑπελόγισκα κατὰ τὸν ἀριθμὸν τὸν ὑπάρχοντα εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, διτὶ ὑπερβαίνει τὰ ἔρια τοῦ πιστευτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὸν συγκέντικον κατ' ἔτος αὐξάνοντα μέσον δρον.

Ο δὲ συνήθης οὗτος μέσος δρος εἶναι τοιοῦτος, ὃστε ὁ προϋπολογισμὸς ἡμῶν ηὔξησεν εἰς τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια, τὸ δημόσιον χρέος ὑπερέβη τὰ διακόσια τεσσαράκοντα, καὶ ἐν τούτοις οὔτε στρατὸν ἔχομεν, οὔτε στόλον, οὔτε ἀποθήκας, οὔτε σιδηροδρόμους, οὔτε δρόμους, οὔτε ἄλλο τι ἐξ ὅσων κατώθισαν ὁθορύβως τὰ τοσοῦτον ὡρ' ἡμῶν περιφρονούμενα ὑποτελῆ ἐθνάρια.

Ἄν πιστεύσωμεν τοὺς χρησμοὺς τῶν πολιτικῶν καὶ τὰ δρισκόπια τῶν χρηματιστηρίων, μετ' οὐ πολὺ αἴρεται τέλος πάντων ἡ αὐλαία τοῦ μεγάλου δράματος τῇς Ἀνατολῆς καὶ ἐμφανίζονται ἐπὶ τῇς ακηνῆς οἱ ἐπίδοξοι διάδοχοι τοῦ Σελήνη καὶ τοῦ Μαχμούτη.

Τὴν στιγμὴν ταῦτην πρὸ πολλοῦ ἐκαυχῶμεθα περιμένοντες μετὰ παλμῶν καρδίας. Εἰς τὰς συμβούλας τοῦ Φίνλεϋ καὶ τῶν διμορφῶν του περὶ γεωργίας, συγκοινωνίας οἰκονομίας καὶ καλῆς διοικήσεως ἀπεκρινόμεθα ὑπερηφάνως καὶ στερεοτύπως «Θέλομεν γὰ μεγαλώσωμεν! Περὶ γεωργίας, ὁδῶν καὶ διοικήσεως ὀλίγον ἡμεῖν μέλει, σιτίτι πάρτα ἡμῶν τὰ θητικὰ καὶ χρηματικὰ κεράταια ὁδαπανῶμεν εἰς ἐτοιμασίας διὰ τὸν μεγάλον ἀγῶνα».

Ἐκ τούτων ἐδικαιοῦμεν τοὺς νὰ ἐλπίζῃ διτὶ ἡμεῖς, οἱ τόσον ἀδένως ἐτοιμαζόμενοι καὶ ἀσπλάγχνως θυσιάζοντες τὸ περὸν χάριν τοῦ μέλλοντος μεγαλείου, ὥθελομεν εὑρεθῆ ἔτοιμοι ν' ἀναλάβωμεν ἐν τῷ δράματι πρόσωπον ἀνάλογον τῶν ἀξιώσεων καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ μας. Καὶ τῷ ἔτῳ! "Ἄν αὔριον ἐκραγῇ ἀληθῶς; ἡ γενικὴ πυρκαϊά, εἰς τοὺς

τριτημορίους μαχητὰς τοῦ Μαυροβούνιου, εἰς τοὺς δεκάκις χιλίους τῆς Σερβίας; εἰς τοὺς διπλασίους τῆς Ρωμανίας. εἰς τὰ Κρούπα καὶ τὰ βελονωτὰ τῶν Ἐθναρίων, θέλομεν προσθέσαι τὰς εὐχὰς τῆς καρδίας μας, τὰ ἄρθρα τῶν διακοσίων ἑρημερίων μας, τὰ ἐπιγειρόμετα τῶν γιλίων δικηγόρων μας καὶ τὰ φηρίσματα τῶν ἀγνοῶν πόσων συλλόγων μας.

Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὴν νίκην ἡ διανομὴ τῶν λαφύρων θέλει ἐπέλθει ἀνάλογος τῆς καταβολῆς ἐκάστου εἰς τὴν ἐπιγειρόσιν, οὐδεμίαν θέλομεν ἔχει ἀφορμὴν παραπόνου, ἀν διηδή ἡμῖν ὡς ἀντάλλαγμα τῶν εὐχῶν, τῶν ἄρθρων καὶ τῶν ἐπιγειρόμετων μας, ξηρόβρυχός τις τοῦ Αἰγαίου, ή σερβίκος τις μεγαλόσταυρος τῷ ι. Ζαΐμη.

Ἐν ἄλλοις λόγοις τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἑταιρικῶν καὶ τῶν θυσιῶν ἡμῶν ὑπῆρξε τοιοῦτον, διστε ἔκαστος Ἑλληνος ἀγριπόν; ἀληθῆς τὴν πατρίδα του, πρέπει καθ' ἐσπέραν νὰ προσένγεται λέγων: «Πολυχρόνισορ, Κέρις, τὴν Τουρκίαν.»

Δύο εἰδῶν γελωτοποιοὶ ὑπάρχουσιν εἰς τὸν κόσμον, οἵτε καὶ οἱ ἀκούσιοι· διαφέρουσι δὲ κατὰ τοῦτο, διτὶ οἱ μὲν ἀκούσιοι γελῶσιν ἀκαταπαύστως, εἰ δὲ πρῶτοι κλαίουσιν ἐνίστε, καὶ μάλιστα πικρότερον τῶν οὐδέποτε γελῶντων. Μάρτυρες δὲ τούτου ἔστωσαν ὁ Μολιέρος, ὁ Ητσγάλης, ὁ Βύρων, ὁ Swift, ὁ "Αἴνε καὶ οἱ ἄλλοι ἔξοχοι γελωτοποιοί.

Ο «Ἀσημοδαῖος», μένων εἰς τὴν θέσιν του, οὐδεμίαν ἔχει ἀξιώσιν παραβολῆς πρὸς τοὺς ἀνωτέρω βασιλεῖς τοῦ πικροῦ γέλωτος· ἀλλ' οὔτε ἀκούσιος ὁν πάλιν γελωτοποιοί, καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀδιηγήτου ἀθυμίας ἀναλογίζομενος διτὶ ἐν ἡμίσου ἑκατομμύριον νοήμονος καὶ φιλοπόνου λικού, οἰκονύτος γύρων εὐλογημένην, δια τὴν Ελλάδα, κατηνάλωσεν ὀλόκληρον τεσσαρακονταετίαν εἰς ἀγόνους συζητήσεις περὶ καρμάτων καὶ καρματαργάνων· ἀπαν δὲ τὸ χρῆμα του, ἀντὶ ἔργων γεπινών πρὸς πόλεμον ἢ πρὸς εἰρήνην, ἐδιπάνησεν εἰς συντήρησιν κοπαδίου κοιματικῶν κηρήνων, γάριν τῶν δποίων στέργει τὴν πενίαν, τὴν κακοπραγίαν, τὴν ἀστηρότητα καὶ τοὺς ἐμπαιγμούς τοὺς κόσμου διλού.

Ομολογοῦμεν διτὶ λαβές ἐπὶ τοσοῦτον γεόνον τοιαῦτα ἀνεγθεῖς εἶναι ἐν μέρει ἀξιος τῇς τύχης του· δεν ἀρνούμεθα διτὶ οἱ ὄπωσδήποτε ἀποκτήσαντες τὴν πλειοψηφείαν του εἰχον τὴν συνταγματικὴν ἀρμοδιότητα νὰ διανείμωσι τὰ αἷμα καὶ τὸν ὰδρωτά του μέχρι πελευταίς; σταγόνος εἰς τοὺς διπαδούς των προθύμως ἀναγνωρίζομεν διτὶ καὶ οἱ μετ' διλίγον διάδοχοι τοῦ ι. Τρικούπη τέχουσι τὸ κοινούσιον λευτετικὸν δικαίωμα νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν καραγκθεῖσαν αὖλακα μέχρι παντελοῦς διέθρου καὶ χρεωκοπίας· ἀλλ' ἀν δηδεξιῶν μαστὸν τέχουσι καρδίαν καὶ ὅχι πέτραν, νομίζομεν διτὶ καὶ φόδες εἶναι πλέον νὰ παύσωσι σφραγιάζοντες διλόκηρον ἔθνος πρὸς συντήρησιν ἀγέλης κατασκευασ τῶν πλειονοψηρίας.

θ.

